

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum I. Decretalium, Per quadraginta, & tres Titulos distributum, in
quo agitur De Constitutionibus, Seu Legibus universim ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1706

§. I. An per rescriptum speciale derogetur generali?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73031](#)

ARTICULUS VIII.

De rescriptorum derogatione.

1584. **D**E derogatione plura jam dicta sunt à n. 1097. quæstio hæc est circa rescripta Papalia, quæ, cùm diversis plurimque clausulis subjecta sint, egent ipeciali explicatione, ubi concurrunt plura rescripta pro diversis temporibus, ut si post rescriptum generale detur aliud speciale priori contrarium; quibus positis;

§. I.

An per rescriptum speciale derogetur generali?

1585. **R**esp. si rescriptum generale nihil aliud concedat, quæm quod jure communi concessum est, & speciale continet aliquid contra, vel præter jus commune, illi per hoc derogari in eo, quo ipsi contrarium est, v. g. Titio concessum est generaliter, quod liberè possit appellare; si Caius impetrat rescriptum contra Titium in aliqua causa cum clausula: *sublatō appellationis remedio*, prævalet rescriptum Caij, ut habetur c. i. b. t. ubi cùm per Archi-Episcopum Senonensem quæsturn esset ab Alexandro III. si alicujus causa delegatis judicibus sublatō remedio appellationis committitur: & literis Apostolicis altera pars munita (quibus ei generaliter est indulatum, ut liberè sibi licet appellare) in vocem appellationis protuperit: an ejus in eadem causa debeat appellationi deferri? respondit: quod ejus in hac parte appellatio non debeat admitti, postquam est causa judicibus appellatione remota commissa; quia speciale mandatum derogat generali. Not. autem hoc procedere, licet in rescripto speciali non fiat mentio illius rescripti generalis, nihil nisi dispositum jure communi continentis; quia tali casu non præsumitur Princeps ignorare tale rescriptum, vel privilegium, sicut non præsumitur ignorare jus commune.

1586. Dixi: *si rescriptum generale nihil aliud contineat, quæm quod jure communi concessum est*; unde moveri potest quæstio, an procedat etiam in casu, quo rescriptum generale aliquid continet etiam ultra jus

commune v. g. ut liberè possit appellare, etiam sapientius, quæm jure communi permisum sit: affirmativam sequitur Pirhing b. t. n. 26 r. volens id procedere, licet in rescripto speciali nulla fiat mentio de contrario generaliter concessio, si per rescriptum generale impetranti nondum sit acquisitum jus in re, sed tantum ad rem, tamen sumit ex eo, quod generi per speciem derogetur, licet in specie derogante nulla fiat mentio generis, c. dudum, 14, q. Nos igitur, de præbend. in 6; & confirmat ex eo; quia, licet quis habeat generale privilegium conferendi omnia beneficia sua diæcessis, vel certi loci, si tamen Papa alicui conferat tale beneficium, antequam privilegiatus alteri providerit, ille præferendus, licet nulla in rescripto fiat mentio, derogans privilegio generali, c. quamvis, 38. de præbend. in 6.

¶. id, quod affirmat Pirhing cit. omnino procedere in literis gratiae. Nam in literis gratiae, specialis gratia, omnino derogat generali, & ei præfertur, ut expressè dicitur in cit. c. quamvis; & notat ibid. Barbosa V. primæ generali gratiae n. 2. & 1587. ideo literis generalis gratiae, inest tacite clausula, nisi fiat rescriptum gratiae speciale, etiam carens clausula illi expressè derogante; ne dicamus Pontificem, ignorato juri alieno, jam acquisito, nihilominus velle derogare; quod alias, ubi non exprimit, præsumi non debet ex dict. n.

1584. Unde, quando dicitur, *per speciem generi derogatur*, etiam non faciat mentione generis in dispositione speciali, non debet indefinitè accipi; quia quando genus debet in certa specie verificari, cum sic potius sit rescriptum speciale quoad effectum, licet sit generale verbis, non derogatur ei per rescriptum speciale posterius, priori contrarium in ea specie, nisi contineat expressionem derogantem illi in ea specie. Nam posterior rescriptum speciale non derogat priori quoq. speciali quoad effectum, licet verbis generale sit; sic glos. in c. i. b. t. V. mandatum, Abbas in c. Paflorialis, 14. Q. quoniam, eod. n. 3. & alii.

§. II.

An rescripto speciali derogetur per subsequens generale?

1588. **R**esp. negative, si rescriptum posterius non faciat mentionem prioris subclau-